

[Finansministeren.]

Man har anket lidt over, at tjenestemændene bliver inddraget under bidragspligten. Jeg vil hertil sige, at tjenestemændene har hidtil bidraget til aldersrenten, og derfor kan jeg ikke se, at der skulle være noget særlig urimeligt i, at de fortsætter med at bidrage, selvom navnet skifter og aldersrenten bliver noget højere og selve ordningen udvides. Jeg kan her gøre en parentetisk bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, der mente, at det var forkert, at lovforslaget betragter folketingsmænd som ikke-tjenestemænd. Såvidt jeg forstår det ærede medlem, mente han, at folketingsmænd burde betragtes som tjenestemænd. Jeg ser gerne, at dette spørgsmål drøftes mellem anden og tredje behandling, men jeg må have lov til at gøre opmærksom på, at folketingsmænd ikke er tjenestemænd og formentlig aldrig bliver det. Der er måske nogle folketingsmænd, der kan komme til at sidde så længe i tinget, at det kunne være rimeligt at sidestille dem med tjenestemænd, men der er også mange folketingsmænd, der sidder her så kort, at det ville være ganske urimeligt at sidestille dem med tjenestemænd. Men jeg er altså villig til en drøftelse af dette spørgsmål.

Det, jeg vil sige om finansieringen, falder i to punkter. Det ene angår det økonomiske, nemlig i hvilket omfang man skal dække udgifterne ved folkepensionen ved overbudgettering. Det andet er, hvorledes man skal sammensætte selve finansieringen. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mindede mig om de udtalelser, jeg fremsatte her i tinget ved tredje behandling af tillægsbevillingsloven, og mente, at det, jeg havde sagt om overbudgettering, ligesom var ved at glide ud af diskussionen. Må jeg have lov til at gøre opmærksom på, at for mig er det ikke gledet ud, og at den finansieringsplan, der er opstillet, også indeholder en overbudgettering. Det ligger således, at de årlige udgifter, når man rigtig kommer i gang med ordningen, vil andrage et par hundrede millioner kroner, og det er tanken, at dette beløb skal finansieres dels ved bidrag, dels ved besparelser på budgettet og dels ved, at staten opnår større indtægter. Det gør den på to måder: dels ved, at den får noget større indkomstskat af dem, der får folkepension, dels ved, at der sker en ændring

i refusionsforholdet mellem stat og kommune. Derved skulle statens samlede indtægt komme til at ligge over de 200 mill. kr., som udgiften vil andrage. Indtægten skulle komme til at ligge et sted mellem 225 og 240 mill. kr., og her er den overbudgettering, jeg ønsker at fastholde.

Jeg kan til det ærede medlem hr. Lorentzen sige, at jeg er klar over, at det er disse 25—30 mill. kr., som det ærede medlem tænker anbragt i et særligt fond. Jeg gør opmærksom på, at tilvejebringelsen af midler til dette særlige fond i relation til den pristalsregulerede aldersopsparing nok må skaffes udover dette beløb. Jeg skal senere vende tilbage til det. Men forudsætningen for, at der tilvejebringes et sådant samlet beløb på mellem 225 og 235 mill. kr., er naturligvis, at de enkelte dele af finansieringen går ind, og her vil jeg sige med hensyn til bidragene, at der skulle jo ikke være tvivl om, at de efter forslaget i det første år vil give en indtægt på 130 mill. kr., hvoraf dog kun godt 100 mill. kr. indgår i det første finansår på grund af tidsforskydningen med hensyn til indbetalingen fra kommunerne. I de følgende år vil bidraget give omkring 100 mill. kr. Når det går ned, skyldes det, at der modsat det, jeg ønsker, har været flertal for, at bidraget skal være fradragsberettiget på selvangivelsen. Jeg vil sige til alle dem, der vil gennemføre dette, at det jo ikke alene er et princip, de vil gennemføre; det medfører også efter min mening en urimelighed mod de mindre indkomster, idet en gennemførelse af noget sådant betyder, at medens de almindelige indkomster kommer til at betale omkring 1 pct. i bidrag, bliver det procentvise bidrag des mindre, jo større indkomsten er, og for den store indkomst bliver det kun omkring ½ pct. Men det er altså noget, vi har bøjet os for, jeg for mit vedkommende med beklagelse.

Så er der den anden del af finansieringen, den, der vedrører besparelserne. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen siger, at vi må passe på, at besparelserne bliver varige, og jeg tror, det var det ærede medlem hr. Poul Møller, der sagde, at vi måtte være enige også om besparelserne, før vi kan gå med — når jeg siger vi her, taler jeg på det ærede medlems vegne.

Det er en ganske ejendommelig problem-